

תלמודו בידו

דף פה עמוד א

יבמות

א מדוע לגבי הנשים האסורות לכהנים נאמר "לא יקחו" פעמיים ?

ב נשא "שניה" ומת ואינה שניה ליבם, האם מותרת להתייבם, והאם יש לה כתובה ?

ג כהן גדול שנשא אלמנה או כהן שנשא גרושה, האם יש להן מזונות ?

ד כהן גדול שנשא אלמנה או כהן שנשא גרושה, אלו דברים חייב הבעל להחזיר לה כשיוצאת ממנו ?

א ללמד שכל מקום שהכהן מוזהר מלישא אשה מסויימת, אף היא מוזהרת מלהינשא לו. וקשה, הרי "איש או אשה כי יעשו מכל חטאת" מלמד שאיש ואשה שוים לעונשים: 1. "איש או אשה" מלמד רק על איסור השוה בכל [שאף ישראלים הוזהרו עליו]. 2. צריך "לא יקחו", שלא נלמד מאיסור טומאה למת שאין בת כהן מוזהרת בה.

ב להתייבם: מותרת.

כתובה: גירשה או מת, אין לה כתובה משל הבעל כיון שנישאה באיסור. ולא משל היבם, שרק במקרה שאין לבעל נכסים תקנו לה כתובה מהיבם.

ג בעורה תחתיו: אין לה מזונות, כדי שלא תתעכב אצלו, והרי הוא מצווה לגרשה. הלך בעלה למדינת הים ולותה לצורך מזונותיה, אינו חייב לפרוע. ואינו דומה לכתובה שיש לה כשמת או גירשה, כי נגבית בשעה שיוצאת מרשותו, ואין עוד חשש שתתעכב אצלו.

מת לפני שגירשה: יש לה מזונות, ככל אלמנה שניזונית מנכסי בעלה.

ד 1. בלאות, היינו הבגדים שהכניסה והשתמשו בהם ובלו. 2. הפירות שאכל מנכסי מלוג שלה. כיון שאכלם שלא כדין, שתקנת הפירות הוא כנגד החיוב לפדותה, והרי אינו חייב לפדותה. וכן משום קנס, על כך שהסיתה להינשא באיסור.